

คู่มือ

สถานะบุคคล

จัดทำโดย
หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม
สภาคริสตจักรในประเทศไทย

คำนำ

เอกสารแนบนี้ ให้ความรู้เรื่อง สถานะบุคคล เป็นประเด็นหนึ่งของการส่งเสริมความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชน ในคริสตจักร ซึ่งเอกสารเรื่องนี้ ได้เขียนขึ้นจากการรวบรวมประมวลประสบการณ์การทำงานร่วมของหน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม กับคริสตจักรภาคต่างๆ ที่มีสมาชิกประสบปัญหาด้านสถานะบุคคล หรือ สัญชาติ

ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือสมาชิกคริสตจักรและชุมชนเพื่อลงรายการสถานะบุคคล หรือ สัญชาติไทยนั้น ต้องใช้ความมุ่งมั่น อดทน การประสานงาน การสร้างความเข้าใจ และความไว้วางใจของคนทำงานร่วมกับทุกส่วน รวมถึงเวลา และงบประมาณ การดำเนินการช่วยเหลือนี้ เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เกิดขึ้นกับพี่น้องในคริสตจักรและชุมชน เกิดความร่วมมือที่ดีของเอกชนและราชการ เกิดโอกาสในการทำพันธกิจของคริสตจักรในชุมชน เป็นต้น

หน่วยงานฯ จึงหวังว่าคู่มือเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจ การตระหนักร่วม การระลึกรถึงปัญหาของคริสตชนทั่วไป การมีแนวทางการทำงานของคริสตจักรที่สนใจหรือมีสมาชิกที่เผชิญปัญหาและต้องการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งสิ้นเพื่อจะช่วยเหลือ แบ่งปัน และหยิบยื่นความรักของพระเจ้าไปยังพี่น้องในพระคริสต์ทุกคน

หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม

มกราคม 2009

คู่มือสถานะบุคคล

บทที่ 1

คำนิยามเรื่องสถานะบุคคล

เนื่องจากมีคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับสถานะบุคคล หรือการลงรายการสัญชาติไทย ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จึงต้องทราบถึงคำ และความหมายให้ถูกต้อง ตรงกัน จึง ได้ยึดเอาความหมายของคำที่กรมการปกครองกำหนดไว้แล้ว ดังนี้

สถานะบุคคล หมายความว่า สถานภาพตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และกฎหมายว่าด้วยการลงทะเบียนคนต่างด้าว

พื้นที่สูง หมายความว่า พื้นที่ที่เป็นที่อยู่ของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ และชนกลุ่มน้อยหรือเป็นที่ตั้งบ้านเรือนและที่ทำกินที่มีความลาดชันโดยเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 35 หรือมีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 500 เมตรขึ้นไป ในจังหวัดต่าง ๆ 20 จังหวัด คือ จังหวัดกาญจนบุรี กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ดาก น่าน ประจวบคีรีขันธ์ พะเยา พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ แพร่ แม่ฮ่องสอน ราชบุรี เลย ลำปาง ลำพูน สุโขทัย สุพรรณบุรี อุทัยธานี และจังหวัดที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดเพิ่มเติมภายหลัง

บุคคลบนพื้นที่สูง หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นชาวไทยภูเขา คนไทยหรือกลุ่มชนอื่น ๆ ที่อาศัยอยู่บนพื้นที่สูง ซึ่งรัฐบาลไม่ได้มีนโยบายดูแลดำเนินการเป็นการเฉพาะ และให้หมายความรวมถึง บุคคลบนพื้นที่สูงที่อพยพลงมาอาศัยอยู่บนพื้นที่ราบด้วย

ชาวไทยภูเขา หมายความว่า กลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมที่อาศัยทำมาหากินหรือ บรรพชนอาศัยอยู่บนพื้นที่สูงในราชอาณาจักร ซึ่งมีวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ภาษาและการดำเนินชีวิต ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ประกอบด้วย 9 ชาติพันธุ์หลักคือ กะเหรี่ยง ม้ง ลาหู่ เมี่ยน อาข่า ลาหู่ ลีซู ลัวะ ขมุ มลาบรี และกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับชาวไทยภูเขาซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดเพิ่มเติม

บทที่ 2

สถานการณ์ด้านสถานะบุคคลในประเทศไทย

ประเทศไทยมีชนกลุ่มน้อยหรือกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ทั้งที่อาศัยอยู่ตั้งแต่ดั้งเดิมแต่ตรวจสอบและกลุ่มที่อพยพเข้ามาโดยอาศัยช่องทางตามแนวชายแดนเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ ความปลอดภัยในชีวิต และการหนีภัยสงคราม โดยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่อพยพมาจากนอกประเทศดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นการเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ที่ผ่านมารัฐบาลมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การให้สิทธิขั้นพื้นฐานตามหลักมนุษยธรรม การสกัดกั้นและการป้องกันการอพยพเข้ามาใหม่ รวมถึงการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมาย ตามข้อมูลของกระทรวงมหาดไทยได้คาดการณ์จำนวนบุคคลที่ไม่มีชื่ออยู่ในระบบทะเบียนราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2549 ซึ่งยังไม่ทราบจำนวน แต่คาดว่าจะมีประมาณ 1,000,000 คน โดยได้แบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ดังนี้

1. ญวนอพยพ คือ คนเวียดนามที่หนีการปราบปรามของฝรั่งเศส และได้หนีเข้ามาอาศัยอยู่ในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือประเทศไทย
2. จีน ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย เช่น อดีตจีนคณะชาติ (อดีต ทกช.) จีนฮ่ออพยพ จีนฮ่ออิสระ
3. อดีตโจรจีนคอมมิวนิสต์ (อดีต จคม.) คือกลุ่มผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย ทางชายแดนภาคใต้
4. ไทลื้อ คือ คนเชื้อสายไทยในสิบสองปันนา ประเทศจีน
5. ลาวอพยพ คือ กลุ่มคนลาวที่อพยพเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังลาวเปลี่ยนแปลงการปกครอง
6. เนปาลอพยพ
7. ชนกลุ่มน้อยชาวพม่า แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย เช่น ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า ผู้หลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ผู้ใช้แรงงานจากพม่า ผู้หลบหนีการสู้รบในพม่า นักศึกษาพม่า เป็นต้น
8. ผู้อพยพเชื้อสายไทยจากเกาะกง ประเทศกัมพูชา
9. ผู้พลัดถิ่นพม่าเชื้อสายไทย
10. ผู้หลบหนีเข้าเมืองชาวกัมพูชา
11. บุคคลบนพื้นที่สูงและชาวเขา คือกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในบริเวณภูเขาของประเทศไทยแถบภาคเหนือ และภาคตะวันตก

ทั้ง 11 กลุ่มนี้ทางราชการได้ดำเนินการจัดทำประวัติ และบัตรประจำตัวให้ เพื่อควบคุมและพิสูจน์ตัวบุคคล

อย่างไรก็ตามในการจำแนกบุคคลออกตามกระทรวงมหาดไทยข้างต้น องค์การภาคเอกชนที่ทำงานร่วมกับบุคคลบนพื้นที่สูง ยังคงมีความเห็นแตกต่างออกไป โดยเฉพาะการเห็นควรแยกกลุ่มบุคคลชุมชนบนพื้นที่สูง หรือชาวไทยภูเขา ออกจากชนกลุ่มน้อย เพราะว่ามีรากฐานที่มาแตกต่างกัน

กลุ่มบุคคลชุมชนบนพื้นที่สูง หรือชาวไทยภูเขา ในประเทศไทยประกอบด้วย 9 กลุ่มหลักคือ

- 1.กะเหรี่ยง หรือเรียกว่า ปกาเกอญอ(สะกอ) โปหล่ง(โป่ว) ตองสู(ปะโอ) บะแก(บะเว)
- 2.ม้ง หรือเรียกว่า แม่ั่ว
- 3.เมี่ยน หรือเรียกว่า เข้า อัวเมี่ยน
- 4.อาข่า หรือเรียกว่า อีก่อ
- 5.ลาหู่ หรือเรียกว่า มูเซอ
- 6.ลีซู หรือเรียกว่า ลีซอ
- 7.ลัวะ หรือเรียกว่า ละเวือะ ละว้า ถิ่น มัล ปรัย
- 8.ขมุ
- 9.มลาบรี หรือเรียกว่า คนตองเหลือง

ทั้งนี้ กลุ่มบุคคลชุมชนบนพื้นที่สูง หรือชาวไทยภูเขาที่ด้นสัญชาติไทยแล้ว หรือ ยังไม่ได้รับสัญชาติไทย ทางราชการ โดยกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการออกบัตรประจำตัวให้ 3 ประเภท คือ

1.บัตรประจำตัวประชาชน สำหรับผู้ที่ได้รับสัญชาติไทยแล้ว มีสถานะและสิทธิเทียบเท่ากับคนไทยทั่วไป

2.บัตรสีฟ้า เป็นบัตรสำรวจสำหรับคนไร้สัญชาติที่รอการพิสูจน์สถานะบุคคลว่าจะได้รับสัญชาติไทยหรือไม่ คนกลุ่มนี้ จึงถูกจำกัดสิทธิเกือบทุกด้าน เช่น สิทธิการเดินทาง สิทธิการประกอบอาชีพ สิทธิการศึกษา สิทธิการรักษาพยาบาล เป็นต้น

3.บัตรสีเขียวขอบแดง เป็นกลุ่มที่ได้รับการสำรวจเมื่อปี 2542 สถานะเป็นกลุ่มคนที่หลบหนีเข้าเมือง รอการพิสูจน์ตนเอง และถูกจำกัดสิทธิทุกด้าน

ต่อมาในปี 2548 รัฐบาลไทยมีมติ กำหนดยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิบุคคลขึ้น และในปี 2550 ทางราชการได้ดำเนินแผนงานให้มีการสำรวจและจัดทำบัตรให้กับบุคคลผู้ที่ยังไม่มีสถานะทางทะเบียน เรียกว่าบัตร ประจำตัวผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียน ขึ้นต้นด้วยเลข 0

สำหรับ สภาคริสตจักรในประเทศไทย ประกอบด้วยสมาชิกคริสตจักรหลากหลายชาติพันธุ์ และสมาชิกคริสตจักรมากกว่า 50% เป็นกลุ่มบุคคลบนพื้นที่สูง ส่วนใหญ่สังกัดในคริสตจักรภาคที่ 2 พื้นที่จังหวัดเชียงราย คริสตจักรภาคที่ 6 (ลาหู่) พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง คริสตจักรภาคที่ 7 (เขตม้ง) พื้นที่จังหวัดทางภาคเหนือ คริสตจักรภาคที่ 10 กะเหรี่ยง พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง คริสตจักรภาคที่ 12 (จีน) พื้นที่จังหวัดทางภาคเหนือ คริสตจักรภาคที่ 16 กะเหรี่ยง พื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และเพชรบุรี คริสตจักรภาคที่ 18 ลาหู่ พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน คริสตจักรภาคที่ 19 กะเหรี่ยง พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก นอกจากนี้ยังมีคริสตจักรภาคบางภาค ที่มีสมาชิกเป็นกลุ่มบุคคลบนพื้นที่สูงสังกัดอยู่จำนวนประปราย

ในฐานะที่เป็นกลุ่มบุคคลบนพื้นที่สูง หรือชาวไทยภูเขา ฉะนั้น สมาชิกคริสตจักรจึงประสบปัญหา และอยู่ในสถานการณ์ความเดือดร้อนเหมือนกลุ่มบุคคลบนพื้นที่สูงทั่วไปในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านสถานะบุคคล และการละเมิดสิทธิมนุษยชน และทางคริสตจักร ทั้งระดับสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยหน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม (พบส.) ได้สนับสนุน ส่งเสริม และร่วมดำเนินการกับคริสตจักรภาค เพื่อแก้ไขปัญหาด้านสถานะบุคคลอย่างเต็มรูปแบบมาตั้งแต่ปี ค.ศ.2000

ในปี ค.ศ.2000 หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคมเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ โดยได้จัดการฝึกอบรมพัฒนาทักษะความรู้ด้านลงรายการสถานะบุคคลให้อาสาสมัครของแต่ละคริสตจักรภาค ให้สามารถดำเนินการในพื้นที่ตนเองได้ ซึ่งอาสาสมัครเหล่านี้จะทำหน้าที่ช่วยรับคำร้องพร้อมทั้งรวบรวมเอกสาร หลักฐาน ของสมาชิกและชาวบ้านที่มีปัญหาสถานะบุคคลไม่ชัดเจน แล้วนำไปยื่นให้กับทางอำเภอ จากนั้น จะไปติดตามความคืบหน้าการดำเนินการเป็นระยะ ๆ โดยมีเจ้าหน้าที่หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม ไปเยี่ยมเยียนและติดตามผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง

ต่อมาปี ค.ศ 2003 ได้มีการจัดตั้ง “คณะกรรมการประสานงานสิทธิมนุษยชน คริสตจักรชนเผ่า สภาคริสตจักรในประเทศไทย” (กปสค) ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนของคริสตจักรภาค ได้แก่ คริสตจักรภาค 2 คริสตจักรลาหู่ ภาคที่ 6 คริสตจักรม้ง ภาคที่ 7 คริสตจักรภาคที่ 10 คริสตจักรภาคที่ 16 คริสตจักรภาคที่ 18 และคริสตจักรภาคที่ 19 คณะกรรมการ ชุดนี้ได้ร่วมกันนำเสนอถึงปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นในคริสตจักรและชุมชน เช่น ปัญหาสถานะบุคคลของชาวไทยภูเขา ปัญหาแรงงานอพยพ ปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน ปัญหาทางการศึกษา ปัญหาด้านการรักษาพยาบาล เป็นต้น นับแต่นั้นมา คริสตจักรภาคได้เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชน เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำแผนงาน “โครงการช่วยเหลือลงรายการสถานะบุคคลในทะเบียนราษฎรให้แก่บุคคลบนพื้นที่สูง” ซึ่งคริสตจักรเป็นผู้มีบทบาทหลักในการดำเนินโครงการในพื้นที่ของตนเอง หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคมทำ

หน้าที่ประสานงาน สนับสนุนข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาศักยภาพการทำงานของผู้ทำงาน และผู้นำ
ระดับภาค

จากผลการดำเนินการที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าสถานการณ์ปัญหาด้านสถานะบุคคล ที่สมาชิก
คริสตจักรและบุคคลบนพื้นที่สูงประสบอยู่คงเหลือจำนวนมาก ซึ่งในจำนวนนี้ยังไม่นับรวมกับ
บุคคลที่ตกหล่นจากการสำรวจ หรือบุคคลที่ไร้รากเหง้า ดังนั้น การแก้ไขปัญหาด้านสถานะบุคคล
ยังมีความจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง เพราะการมีสถานะภาพที่ถูกต้องตาม
กฎหมายของรัฐเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคล ตามกติการะหว่างประเทศ เช่น สิทธิพลเมืองและ
สิทธิการเมือง อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ อนุสัญญา
เกี่ยวข้องกับบุคคลไร้รัฐ หรือปฎิญญาว่าด้วยสิทธิชนพื้นเมือง เป็นต้น

บทที่ 3

ศาสนศาสตร์ว่าด้วยสถานะบุคคล

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ไม่มีการกล่าวถึงเรื่องสถานะบุคคลโดยตรง แต่มีการกล่าวถึงการดูแลเอาใจใส่ได้แก่ ลูกกำพร้า หญิงม่าย และคนต่างด้าว จำนวนมาก อย่างน้อย 115 ครั้งในพระคริสตธรรมคัมภีร์

บทเรียนเรื่องคนต่างด้าวในพระคริสตธรรมคัมภีร์ สำหรับชนชาติอิสราเอลแล้ว สามารถพิจารณาทั้ง 2 ด้าน นั่นคือ อิสราเอลในฐานะคนต่างด้าวผู้ถูกกระทำในประเทศอียิปต์ และอิสราเอลในฐานะผู้กระทำกับคนต่างด้าวในประเทศของตนเอง

อิสราเอลในฐานะคนต่างด้าวผู้ถูกกระทำในประเทศอียิปต์

อิสราเอลที่อาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์หลังสมัยของโยเซฟ ผู้ปกครองประเทศ ไม่มีใครรู้จัก คนอิสราเอล คนอิสราเอลไม่ใช่คนอียิปต์ แต่เป็นคนต่างชาติมาอาศัยอยู่ คนอิสราเอลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จนเกิดความกลัว และเกรงว่าจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศอียิปต์ ดังนั้น คนอิสราเอล จึงได้รับความทุกข์ยาก ถูกทรมาน ไล่ร้าย ถูกข่มเหงให้ทำงานหนัก จากคนอียิปต์ (อพยพ 1:8-14) นี่เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในประสบการณ์ของชนชาติอิสราเอล เช่น "ข้าพเจ้าเป็น**คนต่างด้าว**และเป็นคนมาอาศัยอยู่ท่ามกลางท่าน" (ปฐมกาล บทที่ 23:4) "เจ้าอย่าข่มเหง**คนต่างด้าว** เพราะเจ้ารู้จักใจคนต่างด้าวแล้ว เพราะว่าเจ้าทั้งหลายก็เคยเป็น**คนต่างด้าว**ในประเทศอียิปต์มาก่อน" (อพยพ บทที่ 23:9)

(ปฐมกาล บทที่ 15:13) พระองค์จึงตรัสแก่อับรามว่า "เจ้าจงรู้แน่เถิดว่าพงศ์พันธุ์ของเจ้าจะเป็น**คนต่างด้าว**ในดินแดนซึ่งมิใช่ที่ของเขา และเขาจะต้องรับใช้ชาวเมืองนั้น ชาวเมืองนั้นจะบีบบังคับเขาถึงสี่ร้อยปี

อิสราเอลในฐานะผู้กระทำกับคนต่างด้าวในประเทศของตนเอง

เมื่อชนชาติอิสราเอลได้เข้าสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญาที่พระเจ้าประทานให้แล้ว ก็มีความมั่นคงเป็นปึกแผ่น เป็นประเทศที่พระเจ้าอวยพระพร และมีความมั่นคง เจริญก้าวหน้า แต่พระเจ้าก็ยังให้คนชนชาติอื่นๆ อาศัยอยู่ด้วย (ฉะฉาน 3) เพื่อทดสอบชนชาติอิสราเอล ในการสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ในการปฏิบัติต่อบ้านอย่างไรถึงจะเกิดความเหมาะสม ถูกต้อง พร้อมกันนี้พระวณะได้เตือนและสั่งสอนให้ผู้ที่เชื่อได้มีท่าที และการกระทำที่ห่วงใยแก่คนเหล่านี้ (อพยพ บทที่ 23 : 9,12) "เจ้าอย่าข่มเหง**คนต่างด้าว** เพราะเจ้ารู้จักใจคนต่างด้าวแล้ว เพราะว่าเจ้าทั้งหลายก็เคยเป็น**คนต่างด้าว**ในประเทศอียิปต์มาก่อน "จงทำการงานของเจ้าทุกวัน แต่ในวันที่เจ็ดนั้น จงหยุดงาน เพื่อไคลลา ของเจ้าจะได้พัก และลูกชายทาสของเจ้ากับ**คนต่างด้าว**จะได้พักผ่อนให้สดชื่นด้วย

(เฉลยธรรมบัญญัติ บทที่ 24) 14 "ท่านอย่าข่มขู่ลูกจ้างที่เป็นคนยากจนและขัดสน ไม่ว่าเขาจะเป็นพี่น้องของท่านหรือ**คนต่างด้าว** อยู่ในแผ่นดินภายในเมืองของท่าน 17 "ท่านทั้งหลายอย่าให้เสียความยุติธรรม ซึ่งควรได้แก่**คนต่างด้าว**หรือควรได้แก่ลูกกำพร้าและอย่ารับเสื้อผ้าของหญิงม่ายไว้เป็นประกัน 19 "เมื่อท่านเกี่ยวข้าวในนาของท่าน และลี้มนฟ่อนข้าวไว้ในนาฟ่อนหนึ่ง อย่ากลับไปเอามาเลย ให้เป็นของ**คนต่างด้าว** ลูกกำพร้าและแม่ม่าย เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะอวยพระพรแก่กิจการทั้งหลายแห่งมือของท่าน 20 เมื่อท่านฟาดต้นมะกอกเทศ ท่านอย่าเก็บที่กิ่งเดิมซ้ำครั้งที่สอง ให้เหลือไว้สำหรับ**คนต่างด้าว** ลูกกำพร้า และแม่ม่าย 21 เมื่อท่านเก็บผลองุ่นจากสวนองุ่นของท่าน ท่านอย่าไปเก็บเล็มอีก จงเหลือไว้สำหรับ**คนต่างด้าว**

ดังนั้น ทั้ง 2 สถานการณ์ของชีวิตชนชาติอิสราเอล ทำให้มีความเข้าใจสำหรับการปฏิบัติต่อผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ไม่ใช่ชนชาติอิสราเอล คนที่มีในฐานะต่างด้าวทำต่างแดน หรือคนที่เป็ชนกลุ่มน้อยในสังคม

ฉะนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับสังคมไทยในปัจจุบัน อาจจะกล่าวได้ว่าสถานการณ์ชีวิตคนต่างด้าวของอิสราเอล สอดคล้องกับบุคคลไร้ซึ่งสถานะทางกฎหมาย หรือไร้ซึ่งสัญชาติไทย คือ บุคคลพื้นพื้นที่สูง หรือชาวไทยภูเขา เหล่านี้

ดังนั้น ทศนะคติ ทำที่ การปฏิบัติ ต่อบุคคลที่ไร้ซึ่งสถานะภาพทางกฎหมายจะต้องดำเนินการบนพื้นฐานและหลักการของการมีมนุษยธรรม ความชอบธรรม หลักศาสนาธรรมและความยุติธรรมอย่างแท้จริง ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีช่องว่าง ช่องโหว่ มากมายที่สามารถเอาเปรียบบุคคลเหล่านี้ แต่ในฐานะ คริสตชนจำเป็นต้องดำเนินการตามคำสอน คือ พระวณะของพระเจ้าอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม

บทที่ 5

การตอบสนองของคริสตจักร

กระบวนการทำงานช่วยลงรายการสถานะบุคคลในทะเบียนราษฎรให้แก่บุคคลบนพื้นที่สูง ได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องด้วยความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน และสมาชิกคริสตจักรหรือชุมชน ผู้ประสบปัญหาโดยตรง

ฉะนั้น คริสตจักรท้องถิ่น และคริสตจักรภาค จึงจำเป็นต้องยิ่งในการมีส่วนร่วมตอบสนอง เพื่อแก้ไขปัญหาของสมาชิกในคริสตจักร หรือชุมชน เพื่อบุคคลที่ยังไม่มีสถานะที่ถูกต้อง จะได้รับ สถานะใดสถานะหนึ่ง และดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติได้ในสังคม เช่น

คริสตจักรภาค

- 1.เป็นผู้ณรงค์ สื่อสารข้อมูลสถานการณ์ความเคลื่อนไหวด้านการลงรายการสถานะบุคคลให้กับคริสตจักรท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- 2.ดำเนินการติดต่อประสานงานระหว่างภาครัฐ และเอกชน ที่เกี่ยวข้อง
- 3.ประสานแหล่งประโยชน์เพื่อสนับสนุน การดำเนินโครงการสถานะบุคคลในคริสตจักรภาค หรือคริสตจักรท้องถิ่น

คริสตจักรท้องถิ่น

เนื่องจากคริสตจักรท้องถิ่นเป็นจุดที่สมาชิก ของคริสตจักร หรือบุคคลในชุมชนที่ต้องเผชิญ ปัญหาสถานะบุคคลของตนเองโดยตรง ฉะนั้น คริสตจักรท้องถิ่น จึงมีส่วนรับผิดชอบในการ ช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม สมาชิกและบุคคลในชุมชนนั้นๆ โดยการ

1. การณรงค์ สนับสนุน ส่งเสริม การลงรายการสถานะบุคคลให้กับสมาชิกคริสตจักรและชุมชน
- 2.การรับรองตัวบุคคลให้กับสมาชิก ในฐานะสมาชิกของคริสตจักร
- 3.การเป็นพยานบุคคลให้กับสมาชิกคริสตจักร
- 4.การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวด้านสถานะบุคคลให้กับสมาชิก
- 5.การร่วมเป็นกรรมการคัดกรอง พิสูจน์สถานะบุคคลในระดับหมู่บ้าน หรือตำบล
- 6.การช่วยเหลือ สนับสนุน ประสานงาน หรือร่วมมือกับผู้นำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง

7.การร่วมมือกับคริสตจักรภาคดำเนินการโครงการด้านสถานะบุคคลอย่างใกล้ชิด

8.การจัดให้มีแผนงาน งบประมาณ และผู้รับผิดชอบการช่วยเหลือสถานะบุคคลแก่

สมาชิกคริสตจักรและชุมชน

สรุป

สถานะภาพบุคคล อันหมายถึงสถานะของคนที่ต้องได้รับการรับรองโดยกฎหมายของรัฐ ไม่ว่า คน ๆ นั้นจะอยู่ในสถานะไหนก็ตาม เขาย่อมได้รับการรับรองสิทธิ และการคุ้มครองตามกฎหมาย กฎหมาย แต่ถึงกระนั้นก็ตามยังพบว่า มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ไม่มีสถานะของตนเอง เรียกว่า คนไร้รัฐ ทั้งนี้ เพราะด้วยความไม่รู้ ไม่เข้าใจ ทั้งในเรื่องภาษา การสื่อสาร หรือเป็นผู้ถูกกระทำ ด้วยอคติทางชาติพันธุ์ เป็นต้น

ตราบไคที่โลก และประเทศยังคงพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง การไร้ซึ่งสถานะภาพยังทำให้เขาไร้ซึ่งตัวตน และถูกลิดรอนสิทธิมากขึ้น ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่และบทบาทที่ท้าทายของ คริสตจักร และคริสตชนทุกคนที่จะมีส่วนรับผิดชอบต่อเรื่องนี้

ภาคผนวก

1.สถานะภาพบุคคลของชาวไทยภูเขา

ชาวไทยภูเขาดั้งเดิม / ดิคนพื้นดิน

ที่จะยื่นขอสัญชาติไทยสามารถดำเนินการได้โดย ยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อ และมีสถานะบุคคลในทะเบียนราษฎร และสามารถทราบผลภายใน 30 วัน

ชาวไทยภูเขาที่เข้าเมืองไทยก่อนปี พ.ศ. 2528

สามารถยื่นคำร้องขอสัญชาติไทยรอให้ รมต.มหาดไทยสั่ง

คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย

สามารถยื่นคำร้องขอมีถิ่นที่อยู่แบบถาวร

สามารถยื่นคำร้องขอแปลงสัญชาติเป็นไทย

ชาวไทยภูเขาที่เข้าเมืองหลังปี พ.ศ. 2528

คนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย

2.ยุทธศาสตร์คนไร้รัฐ

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครอง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้เสนอยุทธศาสตร์คนไร้รัฐต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณา และได้กำหนดเป็นแนวทางการดำเนินการของราชการ เพื่อแก้ไขปัญหาสถานะบุคคล โดย กลุ่มเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ 6 กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มที่1 คือกลุ่มที่อาศัยอยู่ดั้งเดิมในประเทศไทยแต่ตกสำรวจจากทางราชการ ทำให้ไม่มีสถานะที่ถูกต้องตามกฎหมาย คนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นชาวเขาซึ่งที่ผ่านมาได้มีการแก้ไขปัญหาระดับหนึ่ง โดยการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน ปัจจุบันกรมการปกครองกำหนดกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ไว้จำนวน 90,739 คน ดำเนินการกำหนดสถานะไปแล้ว 73,133 คน คงเหลือที่เป็นปัญหาอีก 17,606 คน ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไขปัญหา

กลุ่มที่2 คือกลุ่มที่อพยพมาจากนอกประเทศแต่อาศัยอยู่มานานหรือทำประโยชน์ ซึ่งสุดท้ายทางราชการยินยอมกำหนดสถานะให้อยู่ในประเทศไทยอย่างถาวร อาทิ ชาวเวียดนามอพยพอดีตทหารจีนคณะชาติ โดยกำหนดให้มีสถานะเป็นบุคคลต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและสำหรับบุตรที่เกิดในประเทศไทยจะได้รับสัญชาติไทย และในส่วนกลุ่มที่มีเชื้อสายไทยจะได้รับการแปลงสัญชาติเป็นไทย คนกลุ่มนี้มีจำนวนรวมประมาณ 180,000 คน ได้รับสถานะไปแล้ว 53,000 คน คงเหลือกลุ่มปัญหาที่อยู่ระหว่างการยื่นคำร้องขอสถานะตามแนวทางที่ทางราชการกำหนดจำนวนประมาณ 120,000 คน

กลุ่มที่3 คือกลุ่มที่อพยพมาจากนอกประเทศและยังไม่สามารถเดินทางกลับประเทศต้นทางได้ ประกอบด้วยกลุ่มคนจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยบางส่วนมีเชื้อสายไทยซึ่งไม่ยอมเดินทางกลับ

ประเทศต้นทาง เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ อาทิ ความไม่ปลอดภัย ประเทศต้นทางไม่ยอมรับ
ทั้งนี้ บางส่วนอาจอาศัยอยู่มานานจนมีความผสมกลมกลืน ทั้งนี้ทางราชการได้มีการสำรวจ
และจดทะเบียนควบคุมและผ่อนผันให้อยู่ชั่วคราวตามหลักมนุษยธรรมมีจำนวนประมาณ
360,000 คน ส่วนใหญ่ยังไม่มีสถานะที่ชัดเจน

กลุ่มที่4 คือกลุ่มคนที่ทางราชการมีนโยบายดูแลเป็นการเฉพาะโดยมีเป้าหมายในเรื่องของการ
ส่งกลับชัดเจนได้แก่

1) ผู้หนีภัยการสู้รบซึ่งมีจำนวน 110,000 คน ซึ่งทางราชการกำหนดให้อาศัยอยู่ในพื้นที่
พักพิงชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับ

2) แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง 3 สัญชาติ (พม่า ลาว และกัมพูชา) โดยในส่วนของ
แรงงานต่างด้าวทางราชการได้สำรวจและจัดทำทะเบียนเพื่อปรับเข้าสู่ระบบการทำงานที่
ถูกต้องตามกฎหมายเรียบร้อยแล้ว โดยการสำรวจจะรวมบุตรหลานที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย
ด้วย มีจำนวน 1.2 ล้านคนเศษ โดยจำนวนนี้อาจมีจำนวนหลานแสนคนที่มิแน่วโน้มจะไม่
สามารถส่งกลับไปยังประเทศต้นทางได้ เนื่องจากประเทศต้นทางอาจอ้างว่าไม่ใช่คนของ
ประเทศตน ซึ่งจะต้องนำมาบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์นี้ต่อไป

กลุ่มที่5 คือกลุ่มคนไร้รากเหง้าซึ่งไม่ทราบที่มาหรือไม่มีจดทะเบียนที่ชัดเจน โดยไม่มี
ประเทศต้นทางโดยยอมรับรวมทั้งไม่ได้มีการกำหนดสถานะใด ๆ ให้แก่คนกลุ่มนี้อย่างชัดเจน
ที่สำคัญคือกลุ่มคนที่ขาดบุพการี หรือบุพการีถูกทอดทิ้งตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งไม่สามารถระบุ
จำนวนได้ชัดเจน

กลุ่มที่6 คือกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาในเรื่องสถานะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาในระดับต่าง ๆ
ทั้งของภาครัฐ และภาคเอกชน โดยกลุ่มบุคคลดังกล่าวจะประสบปัญหาในเรื่องการได้รับสิทธิ
ขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ภายหลังสำเร็จการศึกษา กลุ่มบุคคลดังกล่าวตามที่สามารถสำรวจได้ใน
ปัจจุบันคาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 60,000 คน

3.การพิจารณากำหนดสถานะให้แก่บุคคลที่มีปัญหาในเรื่องสถานะและสิทธิ

กรณีบุคคลที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย

1. ดำเนินการแปลงสัญชาติเป็นไทยให้แก่บุคคลที่มีเชื้อสายไทยที่มีชื่ออยู่ในระบบทะเบียนและ
ไม่สามารถเดินทางกลับประเทศต้นทางได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด
2. ให้สัญชาติไทยแก่บุตรที่เกิดในประเทศไทยของคนต่างด้าวตามข้อ (1) ที่ได้รับแปลงสัญชาติ
เป็นไทย หากพิสูจน์ได้ว่าเป็นผู้สืบสายโลหิตของบุคคลดังกล่าว
3. ให้สถานะเป็นบุคคลต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแก่บุคคลที่มีชื่ออยู่ในระบบ
ทะเบียนซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศไทยติดต่อกันเป็นเวลานานไม่ต่ำกว่า 10 ปี จนกลมกลืนกับ

สังคมไทยและไม่สามารถเดินทางกลับประเทศต้นทาง หรือไม่มีจุดเกาะเกี่ยวใด ๆ กับประเทศต้นทางตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด

4. ให้สัญชาติไทยแก่บุตรของคนต่างด้าวตามข้อ (3) ที่เกิดในราชอาณาจักรไทยตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด

กรณีเด็กและบุคคลที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาของประเทศไทยแต่ไม่มีสถานะที่ถูกต้องตามกฎหมาย

1. ให้สัญชาติไทยแก่บุคคลที่เกิดหรืออาศัยอยู่ในประเทศและจบการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย ทั้งนี้กระบวนการให้สัญชาติให้เป็นไปตามกฎหมาย
2. สำหรับเด็กที่ยังไม่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้นำเข้าสู่กระบวนการพิจารณากำหนดสถานะตามข้อ (1)

กรณีบุคคลที่ไร้รากเหง้า

- ให้สัญชาติไทยแก่บุคคลดังต่อไปนี้
- 1. บุคคลที่ขาดบุพการีหรือบุพการีทอดทิ้งตั้งแต่วัยเยาว์และมีชื่ออยู่ในระบบทะเบียนของทางราชการและอาศัยอยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลานานอย่างน้อย 10 ปี จนกลมกลืนกับสังคมไทยและมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด
- 2. บุคคลที่ขาดบุพการีหรือบุพการีทอดทิ้งที่ได้รับสถานะเป็นบุตรบุญธรรมตามคำสั่งของศาลเมื่อผู้รับบุตรบุญธรรมเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทย

กรณีบุคคลที่มีคุณสมบัติพิเศษแก่ประเทศชาติ

- ให้สัญชาติไทยแก่บุคคลซึ่งมีผลงาน / ความรู้ ความเชี่ยวชาญที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ ในด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการกีฬา รวมทั้งด้านอื่น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีมหาดไทยเห็นสมควร

กรณีแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาที่ได้รับการจดทะเบียนแต่ไม่สามารถเดินทางกลับได้เนื่องจากประเทศต้นทางไม่ยอมรับ

- ให้ได้รับสิทธิอาศัยอยู่ชั่วคราว และเข้าสู่กระบวนการพิจารณากำหนดสถานะตาม 1) – 4) หากไม่สามารถกำหนดสถานะได้ให้นำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการซึ่งมีองค์ประกอบจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาคราชการ ภาควิชาการ และภาคประชาชนพิจารณากำหนดแนวทางการให้สถานะที่เหมาะสมตามมาตรการระยะยาวแนบท้ายยุทธศาสตร์

กรณีคนต่างด้าวอื่น ๆ ที่ไม่มีคุณสมบัติตามข้อ 1) – 5) และไม่สามารถเดินทางกลับประเทศต้นทาง

1. ให้สิทธิการอาศัยอยู่ชั่วคราวแก่กลุ่มคนต่างด้าวทั้งในส่วนที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วและที่จะมีการสำรวจจดทะเบียนเพิ่มเติม ซึ่งไม่มีคุณสมบัติในการขอรับสถานะตามหลักเกณฑ์

ข้างต้นดังกล่าว และไม่สามารถเดินทางกลับประเทศต้นทางได้ โดยบุคคลดังกล่าวต้องไม่มีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อความมั่นคง

2. กำหนดให้คณะกรรมการ ซึ่งมีองค์ประกอบจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาคราชการ ภาควิชาการ และภาคประชาชน พิจารณากำหนดแนวทางการให้สถานะที่เหมาะสมดังปรากฏตามมาตรการระยะยาวแนบท้ายยุทธศาสตร์ เช่นเดียวกับกรณีในข้อ 5)
3. สำหรับผู้หนีภัยการสู้รบจำนวน 110,000 คน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่พักพิงเพื่อรอการส่งกลับ
4. และแรงงานต่างด้าว (พม่า ลาว และกัมพูชา) ที่ได้รับการจดทะเบียนและสามารถปรับเข้าสู่ระบบการทำงานที่ถูกต้อง โดยได้รับการยอมรับจากประเทศต้นทาง
5. การสำรวจและจัดทำทะเบียนประวัติและเอกสารแสดงตนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะให้มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรเพื่อให้ทราบที่มาและสถานะการดำรงอยู่ของคนกลุ่มนี้ อันจะนำไปสู่การพิจารณากำหนดสถานะที่เหมาะสม

4.กฎหมายสัญชาติแก้ไขใหม่ล่าสุด

เปรียบเทียบ ม. 7 ทวิ เดิมและใหม่

เปรียบเทียบ ม. 7 ทวิ เดิม	เปรียบเทียบ ม. 7 ทวิ ใหม่
<p>ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย โดยบิดาและมารดา เป็นคนต่างด้าว ย่อมไม่ได้รับสัญชาติไทย ถ้าในขณะที่เกิดบิดาตามกฎหมายหรือบิดาซึ่งมิได้มีการสมรสกับมารดาหรือมารดาของผู้ นั้นเป็น</p> <p>(1) ผู้ที่ได้รับการผ่อนผันให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย</p> <p>(2) ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่ในราชอาณาจักรไทยเพียงชั่วคราว หรือ</p> <p>(3) ผู้ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้ รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง</p> <p>ในกรณีที่เห็นสมควรรัฐมนตรีจะพิจารณาและสั่งเฉพาะรายให้บุคคล ตามวรรคหนึ่งได้ สัญชาติไทยก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>ให้ถือว่าผู้เกิดในราชอาณาจักรไทยซึ่งไม่ได้ สัญชาติไทยตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้เข้ามาอยู่ใน</p>	<p>ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย โดยบิดาและมารดา เป็นคนต่างด้าว ย่อมไม่ได้รับสัญชาติไทย ถ้าในขณะที่เกิดบิดาตามกฎหมายหรือบิดาซึ่งมิได้มีการสมรสกับมารดาหรือมารดาของผู้ นั้นเป็น</p> <p>(1) ผู้ที่ได้รับการผ่อนผันให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย</p> <p>(2) ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่ในราชอาณาจักรไทยเพียงชั่วคราว หรือ</p> <p>(3) ผู้ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้ รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง</p> <p>ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีจะพิจารณาและสั่งเฉพาะรายหรือเป็นการทั่วไปให้บุคคลตามวรรคหนึ่งได้สัญชาติไทยก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทยซึ่งไม่ได้สัญชาติไทยตามวรรคหนึ่งจะอยู่ในราชอาณาจักรไทยใน</p>

เปรียบเทียบ ม. 7 ทวิ เดิม	เปรียบเทียบ ม. 7 ทวิ ใหม่
ราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย คนเข้าเมือง เว้นแต่จะมีการสั่งเป็นอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น	<u>ฐานะใด ภายใต้เงื่อนไขใด ให้เป็นไปตามที่</u> <u>กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความ</u> <u>มั่นคงแห่งราชอาณาจักรและสิทธิมนุษยชน</u> <u>ประกอบกัน ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวง</u> <u>ดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร</u> <u>ไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคน</u> <u>เข้าเมือง</u>

คณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับสัญญา (ไม่เกิน 23 คน)

- (1) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ
- (2) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (3) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (4) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (5) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (6) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (7) ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (8) ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (9) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (10) ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (11) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (12) ผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (13-16) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์การทำงานด้านสัญญาเป็นที่ยอมรับ เป็นกรรมการ
- (17-20) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเอกชนจำนวนไม่เกินสี่คนซึ่งแต่งตั้งจากองค์กรเอกชนที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานะและสัญญาของบุคคล เป็นกรรมการ ทั้งนี้ ให้กรรมการตาม (1) (2) และ (3) เป็นผู้เสนอผู้แทนองค์กรเอกชนเพื่อให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง
- (21) อธิบดีกรมการปกครอง เป็นกรรมการและเลขานุการ

(22-23) ให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งข้าราชการของกรมการปกครองอีกสองคน เป็น
ผู้ช่วยเลขานุการ

ผลบังคับที่เป็นคุณย้อนหลังของกฎหมาย

1. ความเป็นพ่อลูกแท้จริง ให้ใช้บังคับย้อนหลัง
2. ม.7 ทวิ วรรคสองใหม่ ให้ใช้บังคับย้อนหลัง
3. ผู้ที่เคยมีสัญชาติแต่ถูกถอน หรือไม่ได้เพราะ ปว.337 และบุตรของคนเหล่านี้ ถ้าบุคคลผู้นั้นอาศัยอยู่จริงในราชอาณาจักรไทยติดต่อกันโดยมีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร และเป็นผู้มีความประพฤติดี หรือทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมหรือประเทศไทย ให้ได้สัญชาติไทยตั้งแต่วันที่กฎหมายใช้บังคับ ให้ไปยื่นคำขอลงรายการ ณ ที่ว่าการอำเภอ เมื่อพ้น 90 วันนับแต่วันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้

เปรียบเทียบค่าธรรมเนียมเดิม และใหม่

ค่าธรรมเนียมเดิม	ค่าธรรมเนียมใหม่
1) ค่าขอแปลงสัญชาติเป็นไทยครั้งละ 5,000 บาท	1) ค่าขอแปลงสัญชาติเป็นไทยครั้งละ 10,000 บาท
2) ค่าขอแปลงสัญชาติเป็นไทยสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้แปลงสัญชาติเป็นไทยคนหนึ่งครั้งละ 2,500 บาท	2) ค่าขอแปลงสัญชาติเป็นไทยสำหรับบุตรบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้แปลงสัญชาติเป็นไทยคนหนึ่งครั้งละ 5,000 บาท
3) หนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติเป็นไทยฉบับละ 500 บาท	3) หนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติเป็นไทยฉบับละ 1,000 บาท
4) ใบแทนหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติเป็นไทยฉบับละ 500 บาท	4) ใบแทนหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติเป็นไทยฉบับละ 1,000 บาท
5) ค่าขอกลับคืนสัญชาติไทยครั้งละ 1,000 บาท	5) ค่าขอกลับคืนสัญชาติไทยครั้งละ 2,000 บาท
6) ค่าขออื่น ๆ ฉบับละ 5 บาท	6) ค่าขออื่น ๆ ฉบับละ 100 บาท

5.ความหมายของเลขประจำตัวประชาชนทั้ง 13 หลัก

หลักที่ 1 หมายถึงประเภทบุคคลซึ่งมี 8 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ได้แก่ คนที่เกิดและมีสัญชาติไทย ได้แจ้งเกิดภายในกำหนดเวลา (ตั้งแต่ 1 มกราคม

2527)

ประเภทที่ 2 ได้แก่ คนที่เกิดและมีสัญชาติไทย ได้แจ้งเกิดเกินกำหนดเวลา (ตั้งแต่ 1 มกราคม 2527)

ประเภทที่ 3 ได้แก่ คนไทยและคนต่างด้าวที่มีใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว และมีที่อยู่ในทะเบียนบ้าน ในสมัยเริ่มแรก (1 มกราคม - 31 พฤษภาคม 2527)

ประเภทที่ 4 ได้แก่ คนไทยและคนต่างด้าวที่มีใบสำคัญคนต่างด้าวแต่แจ้งย้ายเข้า โดยยังไม่มีเลขประจำตัวประชาชนในสมัยเริ่มแรก (1 มกราคม - 31 พฤษภาคม 2527)

ประเภทที่ 5 ได้แก่ คนไทยที่ได้รับอนุมัติให้เพิ่มชื่อเข้าในทะเบียนบ้านในกรณีตกสำรวจหรือกรณีอื่น ๆ

ประเภทที่ 6 ได้แก่ ผู้ที่เข้าเมืองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ที่เข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่จะอยู่ในลักษณะชั่วคราว

ประเภทที่ 7 ได้แก่ บุตรของบุคคลประเภทที่ 6 ซึ่งเกิดในประเทศไทย

ประเภทที่ 8 ได้แก่ คนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย คือ ได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว คนที่ได้รับการแปลงสัญชาติเป็นสัญชาติไทย และคนที่ได้รับการให้สัญชาติไทย

หลักที่ 2 ถึงหลักที่ 5 หมายถึงรหัสของสำนักทะเบียนที่ท่านมีชื่อในทะเบียนบ้านในขณะให้เลขสำหรับเด็กเกิดใหม่จะหมายถึงถิ่นที่เกิดเลขทีเดียว โดยหลักที่ 2 และ 3 หมายถึงจังหวัด หลักที่ 4 และ 5 หมายถึงอำเภอ หรือเทศบาล

หลักที่ 6 ถึงหลักที่ 10 หมายถึงกลุ่มที่ของบุคคลแต่ละประเภทตามหลักแรก หรือหมายถึงเล่มที่ ของสูติบัตร แล้วแต่กรณี

หลักที่ 11 และ 12 หมายถึงลำดับที่ของบุคคลในแต่ละกลุ่มประเภท หรือหมายถึงใบที่ของสูติบัตรแต่ละเล่ม แล้วแต่กรณี

หลักที่ 13 คือ ตัวเลขตรวจสอบความถูกต้องของเลข 12 หลักแรก

เอกสารอ้างอิง

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ฉบับ 1971

รายงานประจำปี 2003-2007 โครงการช่วยเหลือโครงการสถานะบุคคลบนพื้นที่สูง หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม

รายงานการศึกษาประเมินผลโครงการช่วยเหลือโครงการสถานะบุคคลบนพื้นที่สูง คริสตจักรภาคชนเผ่า สถาปนาคริสตจักรในประเทศไทย ปี 2004-2005 หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม

สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการพิจารณาโครงการสถานะบุคคลในทะเบียนราษฎรให้แก่บุคคลบนพื้นที่สูง พ.ศ. 2543 พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2544

สถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชน ของชนเผ่าและชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงในประเทศไทย ,จำลองอินทวงษ์ รวบรวม, ธันวาคม 2548 , โค ขยัน มีเดีย ทีม

ประเด็นถาม-ตอบ เกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาสถานะของกลุ่มชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ,ส่วนประสานราชการ สำนักกิจการความมั่นคงภายใน กรมการปกครอง

กระทรวงมหาดไทย -เอกสาร โรเนียว

เอกสารประกอบการสัมมนา โครงการสัมมนาร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาชุมชนบนพื้นที่สูงประจำปี 2550 ม22-24 สิงหาคม 2550 ,กลุ่มชนกลุ่มน้อยและสัญชาติ ส่วนประสานราชการ สำนักกิจการความมั่นคงภายใน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

คู่มือปฏิบัติการเพื่อให้บุคคลมีสถานะภาพทา

กฎหมายที่ถูกต้อง ,คณะกรรมการกาทอลิกเพื่อกลุ่มชาติพันธุ์ ,2544

หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม

3-7 ถนนเจริญเมือง ตำบลวัดเกต อำเภอเมือง

เชียงใหม่ 50000

โทรศัพท์ (053)302570, (053)302572

โทรสาร(053)302570

E-mail:sdsdcm@loxinfo.co.th, sdsdcm@hotmail.com

www.sdsucct.blogspot.com